

Bende Kalmış

– Harun Yıldırım · 10 Mart 2015

Bu aşkın vebaline, ben nasıl dayanırım?
Giderken unutmuşsun, günahın ben de kalmış.
Belki de yarın, başka bir güne uyanırım,
Giderken unutmuşsun, sabahın ben de kalmış.

Kardelenler misali buzları delmiştin ya,
Kandil dumanı gibi titreyip gelmiştin ya,
Şöyle yakamdan tutup yaşımı silmiştin ya,
Giderken unutmuşsun ferahın ben de kalmış.

Sakin! Gelvesin vuslat, giydir kefeni aşır,
Yürek yangınlarına, akan suyu göz taşır,
Süzülür gözyaşlarım, düşmez kirpiğim üşür,
Giderken unutmuşsun eyvahın ben de kalmış.

Yüreğim kafesin de kuş gibi pusulandı,
Gidiyorum dedin ya, bak gözlerim sulandı,
San ki tüm ebailler, üzerimde dolandı,
Giderken unutmuşsun, niğâhın ben de kalmış.

Kefil isteme benden, kes hükmümü kadıyla,
Kaval, nevzenler çalsın, aşkımızın adıyla,
Ay yıldızlar şahidim, yazdım gönül tadıyla,
Giderken unutmuşsun, şarahın ben de kalmış.

Biliyorum günahtır kalkıp şeytana uysam,
İnan ruhum aç kalır ben gözlerine doysam,
Al bu canımı desem avuçlarına koysam,
Giderken unutmuşsun cür'ahın ben de kalmış.

HARUN YILDIRIM

Şarah (danışılan yer gönül)

Nigah (bakış göz)

Cür,a (bir nebze bir yudum)